

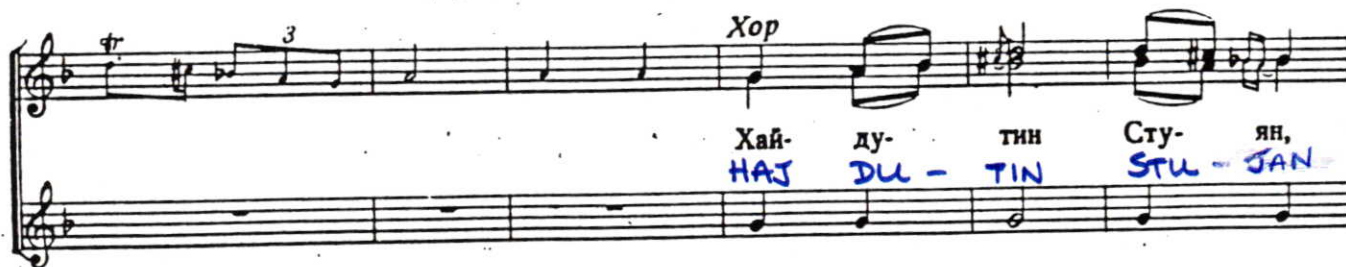
ХАЙДУТИН СТУЯН

Умерено

Хармонизирал ПАРАШКЕВ ХАДЖИЕВ

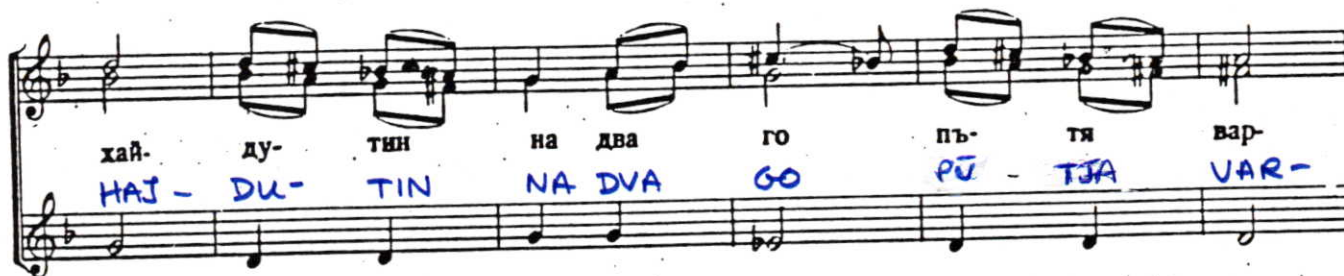

Акордеон

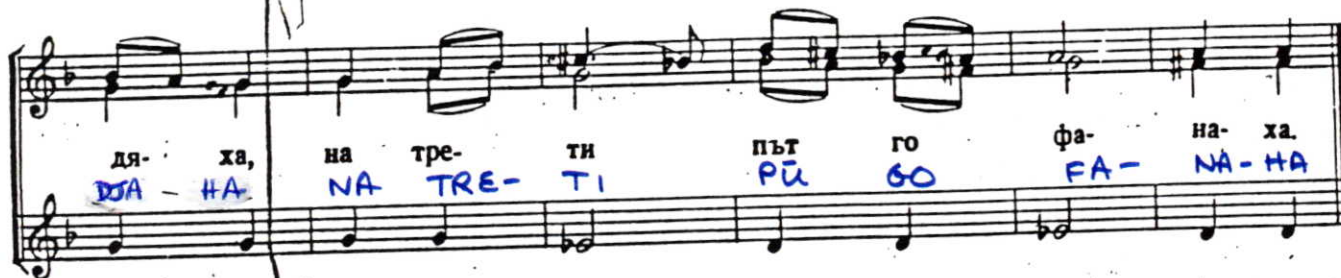

Хор

Хай- ду- тин Сту- ян,
HAJ DU - TIN STU - JAN

хай- ду- тин на два го пъ- тя вар-
HAJ - DU - TIN NA DVA GO PU - TJA VAR -

дя- ха, на тре- ти път го фа- на- ха.
DJA - HA NA TRE - TI PU GO FA - NA - HA

Černi mu vŕvi razviha
Rŭce mu otzad vŕzaha
I go prez selo karaŭa.
Pокraj Radkini minaha
Radka na porti sedеше
I na Stujana dumaše

Черни му върви развиха,
ръце му отзад вързаха
и го през село караха.
Покрай Радкини минаха,
Радка на порти седеше
и на Стуюна думаше:

Ne ti li mŭčno ljube le
Ne ti li ŭalno za bjal svjat
če ŝa ta ljube obesjat

„Не ти ли ѱ мъчно, любе ле,
не ти ли ѱ жално за бял свят,
че ша та, любе, обесят?“

Стуюн на Радка думаше:
„Не ми е мъчно, Радке ле,
юнак не жали, не плачи.“

Stujana Radka dumaše
„Ne mi e mŭčno Radke le,
junak ne ŭali ne pleči

Сал нещо ша та помоля —
ризата да ми опереш,
перчама да ми разрешиш.

Sal nešto ŝa ta pomolja
Rizata da mi operеш
Perčama da mi razrešiш

Кога ме, Радке, обесят
да ми са белей ризата,
да ми са ветрей перчама.

Koga me Radke obesjat
Da mi sa belej rizata
Da mi sa vetrej perčama